

אורנה פורת:

„אולי עכשיו יכסו את הגידעונות שלנו!“

הבייבי של אורנה פורת. התיאטרון לידלים ולנוער. הגיע לבגרות. לפני 17 שנה היא ילדה אותו. כמשוגעת לדבר. בינתיים הוא הגיע לבגרות. והשבוע ניתק משרד החינוך והתרבות את צינורות ההזנה. מהיום התיאטרון נעמד על רגליו העצמאיות. האם יצליח ללכת או שייכשל? אורנה פורת אופטימית. כהרגלה. ביקשתי לברר איתה מדוע הסיר משרד החינוך והתרבות את חסותו.

תיאטרון

עד עכשיו היו בוועדה המנהל ארבעה נציגים למשרד החינוך. ועכשיו נבחר רק נציג אחד. האמת היא שאני לא בדיוק יודעת את הסיבה.

- **וזה ישנה משהו לגבי התיאטרון?**
אני מקווה שזה ישפיע לטובה. עד היום, לכל התיאטראות הציבוריים כארץ שהיו בגירעונות, נמצאו אפשרויות לכסות אותם. ואילו לנו, כל זמן שהיינו קשורים למוכירות הפרגוגית, לא היו כספים. אני מקווה שעכשיו נימצא במצב טוב יותר ויכוסו הגירעונות שלנו.
- **את יצאת לשנת חופש. מדוע הקדמת את חזרתך לתיאטרון?**
חברי הוועד המנהל וחברי ההנהלה ביקשו ממני לחזור, וחזרתי. אני מקווה שעכשיו נצליח למצוא לנו בית, והתיאטרון לידלים ולנוער יהיה כמו כל שאר התיאטראות בישראל.
- **מה יקרה אם התיאטרון לא יצליח לעמוד על רגליו?**
אני אופטימית. כשייסדתי את התיאטרון, האמנתי שהוא יצליח, וכך אני מאמינה גם היום. (רונית אנטלר)

חיים סתיו:

„אולי נחוץ עוד פיגוע כמו ב'אפילה לאורו!“

נעלמה לכם מיכלית דלק? נגבו לכם מכולה ובה אלף מכשירי וידיאו! קבוצת טרוריסטים מאיימת לחטוף לכם אניית נוסעים! אין בעיה. ממש בימים אלה נפתח בהר עליה משרד המתמחה במניעת טרור ימי. על כל הבטיח את המישרד מקים ומנהל חיים סתיו. מי ששירת שנים ארוכות בקומנדו הימי, היה קצין מימסרה בכיר האחראי על המודיעין במלחמה האוויר והים של המדינה. ובתפקידו האחרון היה הממונה על הספנות הישראלית ברחבי העולם.

האם יש בכלל טרור ימי. מלבד המיקרה של אפילה לאורו. שכולם שמעו עליו?
משנת 1961 היו יותר מ-300 חטיפות ופיגועים בים. אין מבחינים כאן בין פעילות טרוריסטית לבין פעילות פירטית. פלילית.

- **תן לי דוגמה של פעולה פלילית בים.**
אניה יוצאת מנמל מסויים כשהיא עמוסה במוצרי אלקטרוניקה, ומגיעה לנמל היעדר, כשבמקום האלקטרוניקה יש בה אבנים. או למשל: מיכלית יוצאת עמוסה ב-150 אלף טון דלק ונעלמת. אחרי שנים מסתבר שהדלק נמכר לכל המרבה במחיר. האוניה טובעת, והצוות חי לו באושר ובעושר.
- **ביצע אתה והמישרד שלך, בהרצליה יבולים לעוזר לאוניה שיוצאת מהונגיקונג ויעדה המבורג?**
אני יכול לספק לבעל החברת הספנות אנשים מיומנים שילוו

ספנות

את הפלגותיה ואני גם יכול לתדרך את הצוותים הקיימים כיצד למנוע גניבות, חטיפות, תקיפות וכו'.

- **כלומר, אתה נותן ייעוץ מונע?**
גם מונע וגם חוקר. אני נותן שרותים לחברות ביטוח שצריכות לשלם כסף רב. אני מוצא עבורם מי אחראי לגניבות, למשל.
- **האם האוניות הישראליות מאובטחות?**
אני לא יכול להרחיב את הדיבור בנושא זה, אבל סביר להניח שכמו שהיינו חלוצים בהגנה על התעופה שלנו, כך אנחנו גם בהגנה על הספנות.
- **איך אפשר היה למנוע את עליית התוקפים על אפילה לאורו, למשל?**
אילו אנשי צוות האוניה היו עוברים תידרוך קצר. הם היו מגלים במבט אחד את הרכבונים המזוייפים ואת התמונות המודבקות מחדש של החוטפים.
- **האם אתה „אפילה לאורו“ התעוררו אנשי-הספנות בעולם לעניין הביטחון?**
פחות מדי, לדעתי. אולי נחוץ עוד פיגוע כדי להזיז אותם. (דניאלה שמי)

בתיה הימלפרב:

„לא נדפוק את מי שזקוק לנו!“

גל שביתות חדש שטף את המדינה. מי שיכול שובת, ומי שלא נוח לו כרגע, מאיים בשביתה. תמונות החולים והזקנים משודרות ערב-ערב בטלוויזיה, ואנחנו שואלים את עצמנו עד איפה זה יגיע ומי ישבות מחר. מיגור אחד אשר החליט שלא לשבות וגם אומר את זה במה מלא. הוא המרפאים בעיסוק. בכינוס חירום שקיימו החליטו להסתפק בהכרזה על סיכסוך-עבודה. שאלתי את בתיה הימלפרב, מרפאה בעיסוק בעלת ותק של 16 שנה, מה זה. הכרזה על סיכסוך-עבודה?

לפי מיטב ידיעתי, זה אומר ששבועיים אחרי ההכרזה על הסיכסוך מותר לנו לפתוח בשביתה.

● **אבל אם החלטתם לא לשבות, אז מה שווה ההכרזה?**

- כדי שידעו שאנחנו מתמרמרים!
- **נראה לך שזה עושה רושם על מישהו?**
לא. אבל עד שיהיה לנו רעיון טוב, מה אפשר לעשות? אין לנו דרך אחרת. אנחנו ממילא מתעסקים עם אוכלוסיה מאוד פגועה, ושביתה תפגע בהם עוד יותר.
- **ההתמרמרות שלכם היא על השכר הנמוך. אולי תגידו לי כמה את משתכרת?**
אני היום כדורגה גבוהה ובעלת ותק של 16 שנה. אני משתכרת

שביתות

כ-650 שקלים לחודש, אבל עובדות בלי ותק — כולן אקדמאיות, אנב — משתכרות כ-400 שקלים, במיקרה הטוב.

- **למה את מדברת בלשון נקבה, אין אצלכם גבר רימ?**
כמעט שלא. הגברים עוזבו את המיקצוע מזמן, ועכשיו גם נשים עוזבות. לפעמים, אחרי הנישואין, כשיש עוד משכורת בבית, הן חוזרות למיקצוע.
- **הבה נחזור לסיכסוך שהכרזתם. עצם ההכרזה בפומבי שאינכם מוכנים לשבות, לא תיגרום לכך שאף אחד לא ישום לב אליכם ואל בעיותיכם וית' עסקו רק באלה שכן שובתים?**
מאוד יכול להיות, אבל הרי אין טעם שנאיים במשהו שאיננו מוכנים לעשות!
- **במילים אחרות, הרמתם ידיים?**
זה לא. נמשיך לרבר, להתלונן, להסביר, לשכנע את הנוגעים בדבר, אבל לא נדפוק את מי שזקוק לנו.
- **זה בלי-כך אלגאנטי מה שאת אומרת. את מאי מינה שהאלגאנציה הזאת דווקא תזיז?**
אולי, כן, צריך לנסות. (דניאלה שמי)